

Zaterdag

den 8 Augustus.

FRANKFORT, den 4den Augustus.

Vrijdag de jongste berigt van Scutari, heeft op den 27sten Junij op nieuw een onoordeelbaar gevecht plaats gehad, waarbij meer dan 1000 menschen gekwetst en gesneuveld zijn. Alle berigten stemmen daarin overeen, dat bij dit treffen van den kant der Turksche ingezetenen van Scutari uitstekende moed en volharding is aan den dag gelegd. Daar waar er een vijl, drongen er tien in de plaats, als zochten zij den dood. Andere waren, op den grond voortkruipende, in de eene hand het met de bajonet voorzien geweer, in de andere de pistolen vasthoudende, de citadel tot op een halfgeweerschot na genaderd; zoo dat bijna ieder schot raakte. Intusschen was de uitslag daarvan geen ander dan dat de citadel nu nog nauwer ingesloten is. Eenige naburige pachas en heere hadden eenige duizend man verzameld, om Hassa pacha te hulp te komen en de citadel te ontzetten. Doch wanneer zij waren zij tot op eenige mijlen afstand de stad genaderd, toen zij vernamen, dat 18,000 wel gewapende moedige lieden hen wachtten, waarop zij met zulk eenen spoed terugkeerden, alsof de vijand hen reeds op de hielen was. De eenige hoop van den Pacha is nu nog op *Rumely Wallesy* gevestigd, die, zegt men, met eene aanzienlijke magt in aantocht is. Dan de vraag is of die hulp nog ter regter tijd zal aankomen, daar de nood op de citadel den hoogsten trap bereikt heeft, zoodanig dat de leef ogt nog slechts voornamelijk bestaat in het vleesch der paarden, de dagelike, wegens gebrek aan voedsel, moeten geslagt worden, terwijl het dit artikel naar weliks nog voor 3 dagen toereikende zal wezen. De christelijke bevolking houdt zich bij voortdurend menbraal.

Bij een naschrift uit Triest wordt gemeld, dat, volgens scheepsherigten, de citadel zich den 10den Julij nog niet overgegeven had.

— Uit Konstantinopel wordt den 13den Julij het volgende geschreven: De tijdingen uit Opper-Albanie luiden bij voortdurend weinig geruststellende voor de Porte. De voortgangen van de rebellen hebben haar genoopt, om de havens in den omtrek van Scutari in staat van blokkade te verklaren. Te dien einde heeft zij aan de vreemde gezant-schappen alhier notas doen afgaan, waarbij aan dezelve schrift kennis gegeven van de afzetting van een eskader naar die kusten, tot uitvoering der blokkade, met berigt evenas, dat zij 31 dagen na den 17den Julij in werking komt. De Porte is voorts ijverig bezig om troepen naar die landstreek af te zenden.

— De Prinses van Beira is den 20sten Julij met de zonen van don Carlos op het lustslot Stupinigi, bij Turin, aangekomen, welk slot de Sardijnische regering voor haar in gereedheid heeft laten brengen. De genoemde regering toont zeer met de belangen van don Carlos ingenomen te zijn, heeft hem veel onderstand verleend, en doet zulks misschien nog.

— De Kroonprins en de Kroonprinses van Pruisen doen tegenwoordig bene reis in Italie, en zijn den 25sten Julij van Venetie naar Milaan vertrokken.

— De Koningin van Napels bevindt zich tegenwoordig in Duitschland, te Munchen namelijk, waar zij al het merkwaardige bezigtigt. Van daar zal zij naar Dresden vertrekken.

— De Koningin van Pruisen is te Brussel in Italie, geopenbaard, dat zij in de jaren 1830 en 1831 heeft de stad Kalisch steeds bijkomen van getrouwheid aan de kroon van Rusland gegeven. Zij is deswege van dien tijd af door de Russische regering altijd begunstigd geworden, en heeft ook meer dan eenige andere stad van Polen in aanzien en welvaart toegenomen. Dat Kalisch nu gekozen is als de plaats, in welker nabijheid de aanstaande groote wapenschoorling zal geschieden, heeft zij, volgens berigten uit Bessijn, waarschijnlijk insgelijks aan dezelfde reden te danken.

Er zijn er nog altijd, die in de verzameling van troepen bij Kalisch staatkundige bedoelingen willen zien. Tot hun getal behoort ook een berigtgever aan dagbladen, die te Berlijn woont. Men overtuigt zich thans meer en meer, schrijft hij, dat het niet enkel een lustkudde zal wezen. Veelmeer schijnt het de bedoeling te wezen, op die wijze een groot leger op de Poolse grenzen volkomen uitgerust en beschikt naar te hebben. In de afgelegenste gedeelten des riks zijn nieuwe liggingen uitgezocht, waarvan de manschappen eerst in het vroegjaar 1835 bijeenkomen; de regementen van den Kaucasus en Oural hebben barakken ontvangen, ten gevolge waarvan zij Europa meer zullen bevolken. Dit alles duidt aan, dat men het onoverwinnelijk leger door

het vertrek der troepen naar Kalisch ontstaan is, wil aanvuller, om derhalve de gansche Russische magt in onderscheidene groote hoorden aan de Europese zijde 120. of 200 mijlen meer naderen zal.

PARIS, den 4den Augustus.

— Het ministerie van binnenlandse zaken heeft thans de volgende authentieke berigten ontrent den uitvoerder van den vervoerlijken aanslag op den 28sten Julij:

«De ware naam van den moordenaar is nu bekend; hij heet *Fieschi*, en is op Corsica geboren. Van zijn veertiende jaar af, was hij in Napoleische dienst, en verwierf onder Koning *Jochem* het eerekrans. In 1815 was hij bij dien de laatste expeditie van ongelukkigen vorst in Calabrie. In 1816 keerde hij naar Frankrijk terug, waar hij, wegens misdrijf met verzwarende omstandigheden, tot 10 jaren tuchthuisstraf en het toezigt der hooge politie gedurende zijn gansche leven werd veroordeeld. Hij onderging zijne straf in de gevangnissen van Embrun, bij het verlaten van welke Lyon hem tot woonplaats werd aangewezen. Eenigen tijd daarna ontliep hij zijne ballingschap, nam den naam van *Gerard* aan en ging onder dien valschen naam te Lodève werken. In 1830 kwam *Fieschi* te Parijs en meldde zich bij de commissie van nationale belooningen aan, met certificaten ten bewijze dat hij onder de vorige regering wegens staatsmisdrijf was veroordeeld geworden. Verscheidene leden dezer commissie trokken zich zijner aan en bevalen hem aan bij den minister van binnenlandsche zaken, van wien hij van tijd tot tijd onderstand ontving.

«Op die wijze kwam hij in betrekking tot verscheiden geachte burgers, die hem sedert herkend hebben, zoo als de heer luitenant-kolonel *Ladvocat*, destijds lid der commissie van nationale belooningen, de heer *Didier*, secretaris-generaal bij het ministerie van binnenlandsche zaken, de heer *Olivier Dufrene* en de heer *Carne*, inspecteur der bruggen en wegen. Te dien tijd was *Fieschi*, terwijl hij nog solliciteerde was, verbonden aan het dagblad *la Revolution de 1830*, toen door den heer *Lennox* bestuurd wordende. Door de voorspraak van de boven genoemde geachte personen, werd hij bij eene compagnie sedentaire onder-officieren geplaatst; vervolgens werd hij een der bewaanders van Bièvre, door welke bediening hij met een groot aantal personen van de wijk *Mouffetard* in betrekking kwam. In 1833 onderzocht de prefecture van politie al zijne certificaten, bevindende ze valsche en gaf hem bij den procureur des konings aan. In tijds daarvan verwittigd, verdween hij ijlings, en sedert schijnt hij zijnen naam verandard te hebben.

«Gedurende zijn tienjarig verblijf in de gevangnissen van Embrun was *Fieschi* in nauwe kennis geraakt met het vrouwspersoon *Petit*, dat wegens frauduleus bankroet tot vijf jaren dwangarbeid veroordeeld was. Die betrekkingen hadden tot den laatsten tijd voortgeduurd of waren hernieuwd. Sedert de uitvoering van den aanslag had vrouw *Petit* de vngt genomen. Eene dochter van die vrouw, welke, zegt men, gelijke betrekkingen met *Fieschi* had, had mede haren naam verandard en was verdwenen.

«De justitie stelde te meer prijs op de gevangenneming van die twee vrouwlieden, daar, behalve de inlichtingen, welke men van haar kon krijgen, er alle reden was om te denken, dat hij eene van haar de koffer zou zijn, waarvan de dagbladen reeds gewaagd hebben, en die *Fieschi* kort voer de uitvoering van den aanslag, uit zijne woning had laten weg brengen. Beide deze vrouwlieden zijn dezen nacht in hechtenis genomen, en de koffer is werkelijk bij de dochter gevonden.

Niet zonder moeite heeft de politie deze ontdekking gedaan; want het is gebleken, dat deze koffer, sedert den aanslag reeds in negen verschillende woningen was verborgen geworden. Dezelve was ook inzonderheid geborgen geworden bij zekeren heer *Maret*, op wien, zegt men, zware vermoedens rusten, en die insgelijks in handen der justitie is. Bij de inhechtenisneming van dien persoon, heeft men in zijne woning enige andere papieren gevonden, dan eenige briefjes van vrouwenlieden, die in de bank van lening waren gezet, en eenige kwitanten van een abonnement van den *Reformateur*, (het voornaamste republikeinische dagblad.)

— De *Constitutionnel* behelst nog de volgende berigten ontrent *Fieschi*: Bij zijne komst te Parijs in 1830 gaf hij zich uit voor zekeren *Fieschi*, die in de roerwallen te Grenoble in 1816 was betrekken. V

gas zijn zeggen, was hij alleen uit hoofde van zijne jongheid den dood ontkomen. Hij nam verscheiden staatsveroordeelden onder de oude Bourbonische regering voor zich in. Zij hielden *Fieschi* voor een lofgevoel. Hij vertelde vaak hoe hij op het punt was geweest van doodgeschoten te worden. Bij de ontlusten, welke later te Parijs plaats hadden, toonde *Fieschi* zeer veel ijver en wenschte bij de nationale garde ingelijfd te worden. Hij gaf omtrent de positie der opstandelingen en barricades berigten, die hij door zijnen moed en zijne onverzagtheid scheen te verkrijgen. Later weder speelde hij bij andere een omgekeerde rol en gaf zich voor een carlist uit. Hij toonde soms het portret van den hertog van *Bordeaux* en zeide eens: Wat mij betreft, als er weder eens andere revolutie komt, zal ik Koning, Prinsen en alle grooten, die onder mijn bereik zijn, wel doodslaan. Tijdens de cholera te Parijs, paste hij den heer *Caunes*, inspecteur der wateren van Parijs, met den grootsten ijver op en deze toonde zich naderhand daarvoor zeer erkentelijk. In 1834 werden van de staatsveroordeelden, die onderstand genoten, de stukken opgevraagd, en men bleek, bij het onderzoeken van die van *Fieschi*, dat zij valsch waren. De acte van geboorte werd met die van den waren *Fieschi* vergeleken en de naam der moeder verschildde. Hij werd daarop van de lijst geschrapt. Toen hij in de laatste dagen gebragt werd bij personen, die hem kenden, zocht hij altijd zijne trekken te verbergen, en vroeg dan huichelachtig: zijt gij van *Lodowe*? Op de voorstellingen en vragen van den heer *Ladvocat*, die hem verscheidene diensten bewezen had, bekende hij eindelijk wie hij was, maar met bliken van wanhoop. De tranen sprongen hem uit de oogen, en men heeft zijne aanbliking moeten tegen gaan, uit vrees dat ze van nadeeligen invloed op zijne wonden zou wezen.

— De minister van binnenlandsche zaken aan *Fieschi* gevraagd hebbende, waarom hij zich onder den naam van *Gerard* verborgen had, heeft hij geantwoord, dat hij gaarne onder dien naam had willen sterven.

— Hij zijn weder eenige personen in hechtenis genomen, maar andere ook weder losgelaten.

— Een der Engelsche bladen heeft gemeld, dat de Koning in den laatste tijd, als hij in het openbaar verscheen, altijd eens soort van kuras droeg. Dit wordt door de ministeriele bladen ten stelligste tegengesproken.

Morgen zullen degenen die door den aanslag van den 29^{den} Julij omgekomen zijn, plegtig begraven worden. De Koning, de Prinsen, de ministers, de maarschalken, deputatien van de wetgevende kamers en andere staatsligchamen zullen daarbij tegenwoordig zijn.

— De voor te dragen maatregelen zullen, volgens een der dagbladen, bestaan in eene verzwaring der straffen wegens de aantasting der koninklijke waardigheid, regten en gezag, alsmede van het gezag der kamers; in de bepaling, dat de jury met 7 tegen 5, in plaats van 8 tegen 4 zal kunnen vonnissen, en in eene wet tegen de spotprenten.

GRAVENHAGE, den 6den Augustus.

Z. K. H. de Prins van Oranje is in den afgelopen nacht uit deze residentie wederom naar het leger teruggekeerd.

— Bij kabinets-rescript van 7den Julij jl., heeft Z. M. Z. Exc. den minister van Binnenlandsche zaken gemagtigd, om, ten gevolge van het aan hoogstzelve aangeboden algemeen verslag omtrent den afloop der ligting voor de nationale militia over 1834, de autoriteiten, welke zich weder van hunne jaak in dezen loffelijk gekweten en het haren toegebragt hebben, om de behoorlijke uitvoering der wet te verzekeren, 's Konings tevredenheid deswege kenbaar te maken.

Z. Exc. de gouverneur dezer provincie zich van dezen, door genoemden minister, hem opgedragen aangenamen last kwijtende, heeft, bij het overbrengen van Zijner Maj. hooge goedkeuring, tevens gaarne zijne erkentelijkheid betuigd aan de autoriteiten in dit gewest, welke, door haasten aan den dag gelegden ijver, nauwkeurigheid en vaderlandsliefde, hebben medegewerkt, om den geregelden afloop der voormelde ligting te bevorderen, en zich daardoor een zoodanig bijt van onderscheiding meer bijzonder hebben waardig gemaakt.

UTRECHT den 6den Augustus.

Maandag heeft Z. M. de Koning van Württemberg, vergezeld van zijn zoon, den kroonprins, zijne twee dochters, de prinses van Württemberg, en een talrijk gevolg, zich van 's Hage; over Haarlem naar Amsterdam begeven. Te Haarlem heeft Z. M. in het Hout bij den Kaatsgru van den Berg het ontbijt genoot, is, in het rijtuig van den Württembergischen consal te Amsterdam, naar de buitenplaats van den heer van der Hoop gereden, om aldaar een bloeiende slot te bezichtigen, en te vervolgen naar Amsterdam vertrokken en aan den Groeten Doelen, op den Singel, afgestapt. Dinsdag heeft het koninklijk gezelschap het Koninklijke Museum van schildersijen en de Beurs bezigtigd.

ARNHEM, den 7den Julij.

Te Dordrecht is den 4den dezer, in den onderdom van 45 jaren, overleden de heer *Mr. Peter Steven Schull*, die zich als letterkundige en als natuuronderzoeker eenen verdienstelijken naam gemaakt heeft. Ook in het dichtertlijke vak heeft hij, zoo wel in het Nederduitsche als in het Latijn, eenige niet onvoldoende proeven afgelegd. Hij was Lid van onderscheidene geleerde en letterkundige genootschappen, onder anderen van de Maatschappij van Letterkunde te Leiden en van het genootschap *Diversa sed una*, te Dordrecht. Hij laat een kost baar kabinet van delfstoffen na, hetwelk hij bij zijne natuurkundige onderzoekingen heeft bijeen verzameld. Hij werd algemeen bemind, en beijverde zich om zijnen natuurgenoot, ook in zijne betrekking van rechtsgeleerde, belangeloos ten dienste te staan. Zijn verlies wordt door een ieder, die hem kende, betreurd.

— Uit Vilvoorde schrijft men, van de vorige maand, het navolgende: Bij eene der laatste bezoeken van den predikant *Godsdiens*, beklagden zich de gevangenen van de Protestantische geloofsbekenners, dat zij, sedert het vertrek van den Roomschen geestelijken, den heer *Wallop*, en de dienst van den tegenwoordigen, een priester uit Vilvoorde, verplicht waren in de mis te knielen, even als de katholieken zulks deden. De predikant schreef hierover uit Brussel aan den kommandant der gevangenis, dat, indien deze klage niet ongegrond was, hij van zijn karakter en liberale denkwijze verwachtte, dat dit bezwaar zou ophouden, daar hij met hem, predikant, de overtuiging zou deelen, dat het een slecht middel tot zedelijke verbetering der gevangenen was, hen te noodzaken tot daden van huichelarij in het stuk van de godsdienst. Hij verzoekt echter van de gevangenen, dat zij bij den kommandant waren geroepen, en op het voorstel of zij in de mis wilden knielen, of gedurende dien tijd in hunne hokken opgesloten worden, zij allen eenparig het laatste verkozen hadden. Ook de enkele Israëliet, die zich in de gevangenis bevond, had hetzelfde gekozen. Dit is echter zoo gewijzigd, dat zij niet in hunne hokken opgesloten, maar in eene plaats bij elkanderen gelaten worden, gedurende dat de mis plaats heeft; zoo dat zij dien tijd zelve besteden tot verrigting van eenige Godsdienst-oefening, lezende een hoofdstuk uit het nieuwe Testament.

AMSTERDAM, den 6den Augustus.

Beurs van den 5den Augustus.

Prins *Talleyrand* is weder te Parijs, en men wil dat ook deze staatsman bijzonder over de beraamde maatregelen geraadpleegd is.

Over het algemeen wordt in geheel Frankrijk over den gepleegden moord met afschuw gesproken.

Nopens de Spaansche zaken berigt men uit Parijs, dat de werkeloosheid der *Christino's* alleen daaraan moet worden toegeschreven, dat de vreedende hulpbenden nog niet vereenigd zijn. Zoodra van Londen en van Algiers de troepen zullen aangekomen zijn, verwacht men, dat er, gezamenlijk met de koninklijke troepen, iets beslissends zal ondernomen worden.

Fluctuatien der prijzen:

Over het algemeen heerschte eenige beweging in publieke effecten; Hollandache 2½ pCt. werkelijke schuld openden à 55½, doch vielen spoedig tot 55½ terug en bleven op deze hoogte; deze reactie werd werkstelligd door verkoopen voor binnenlandsche rekening; 5 pCt. 101½, 1, 1½ gebleven, bij geringe affaire; kansbiljetten openden 24½, vielen tot 24½ en bleven 24½; beide syndicaat flauw bij geringen handel; 94 en 79 gedaan; handelmaatschappij goed prijshoudend 108½, nieuwe 101½ à 1.

Spaansche effecten ondergingen insgelijks eenige variatie; zoowel perpetuëlen 5 pCt., als 3 pCt., bleven in eene flauwe hending; eerstgenoemde vielen tot 38½ en laatstgenoemde tot 24 terug, bij eenigen handel; cortos insgelijks flauwer: na 36½ geopend te zijn, vielen dezelve tot 35½ terug en bleven 35½, coupons 22½, 1.

Russische ook Oostenrijksche schuldbrieven onveranderd.

Beurs van den 6den Augustus.

Uit Frankrijk hebben wij heden weder bericht, dat de Spanje ontbreekt het volk, en dat de Carlisten blijven werkzaam.

Van Londen ontbreekt het ook aan alle staatkundig menws. Het hertog *Rothschild* heeft de leening, groot 15 millioen pond, van het Engelsche gouvernement aangenomen; op de koersen der overige effecten heeft dit niet gunstig gewerkt.

Onze beurs was heden zeer stil en weinig verandering in de koersen der verschillende effecten.

Holland. 2½ pCt. 55½, 1, 1½; 5 pCt. 101½, 1, 1½; kanabiljetten 24½, 1, 1½; oude syndicaat 93½, 94, nieuwe 79 à 1.

Spanje. 5 pCt. perpetuëlen 38½, 1 in kleine partijen gedaan; 3 pCt. 23½, 24, 24½, 1 gebleven; Fransche nitgestelde 161½ à 1; cortos 35½, 1; coupons 22½, 1.

Brasilië 85½; Columbia 26½, 1, 1; Per. 21½; coupons 11.

Constant-Polari.

Het dezer dagen in het licht gegeven werk, betrekkelijk het in zoo vele opzichten belangrijke, in deze residentie, ten vorige jare, gevoerde regtsgeding, noemenswaardig CONSTANT-POLARI, schuldig bevonden aan den diefstal der diamanten van H. K. K. H. de prinses van Oranje, en deswege veroordeeld, behelst, in de eerste plaats, de akte van beschuldiging, welke gevolgd wordt door een aantal bijlagen, die gesplitst zijn in negen hoofdstukken. Het eerste derzelve behelst bescheiden, strekkende om het plegen van den diefstal te bewijzen; het tweede, stukken, noemenswaardig de ontdekking van den schuldige; het derde, stukken, ten aanzien van het te Liverpool in beslag nemen van vele diamanten, waarvan SUZANNA BLANCHE zich had meester gemaakt; het vierde bevat de regterlijke verhooren van SUZANNA BLANCHE en JEAN ROUMAGE; het vijfde houdt de stukken in, noemenswaardig de opsporing van te Brussel nog begraven edelgesteenten; het zesde behelst stukken, wegens het terugkomen der door de douane van Noord-Amerika in beslag genomen diamanten; het zevende houdt de verhooren in van CONSTANT-POLARI; het achtste behelst de instructie van het proces; het negende bevat de stukken, welke, voor het naar de assises verzenden van den aangeklaagde, voor de kamer van beschuldiging bij het hoog-geregtshof gewisseld zijn; waarna volgt het voor het hof van assises gevoerde regtsgeding, hetwelk met de veroordeeling van den schuldige is geëindigd. De schuld van POLARI is onwederlegbaar gebleken uit een verhoor, hetwelk hij, ten gevolge van een door hem aan Z. Exc. de minister van Justitie, den 15. November 1833, geschreven brief, heeft ondergaan. In dien brief, de gaste bijlage van het werk, zegt POLARI, dat, ten einde alle ongeruimde geruchten, welke omtrent den geplieegden diefstal in omloop gebragt zijn, uit den weg te ruimen en tegen te spreken, hij het zijn pligt beschouwt, door eene openbare bekentenis, zonder omweg of verzwijging, die valsche geruchten voor altijd geheel en al te wederspreken. Hij was, zeide hij, tot dit besluit gekomen, omdat hij het gewigt gevoelde van de dubbele en groote misdaad, die hij, door een langer stilzwijgen, zou begaan. Hij hoopte door dit bewijs van zijn diep berouw bij het opperwezen, voor hetwelk hij eenmaal zou moeten verschijnen, vergiffenis te erlangen, als ook van Z. M. den Koning en Hoogstedezelf waardige kinderen, die hij hoogelijk had beledigd. De procureur-generaal bij het hoog-geregtshof zich daarop naar POLARI begeven hebbende, heeft deze verklaard, dat hij werkelijk de ontvreemder was van de edelgesteenten, welke in den nacht van 25 op 26 September 1829 gestolen waren; dat de eer van zijn eenig kind de eenige reden was, waarom hij tot hiertoe zulk een weifelend gedrag had gehouden, doch de wraegingen van zijn geweten, en de pligt, die op hem rustte, om alle valsche geruchten, welke wegens deze zaak in omloop waren gebragt, tegen te spreken, hem deden besluiten eene zuivere en openbare bekentenis af te leggen; dat hij-zelf, geheel alleen, den diefstal begaan had, zonder hulp van iemand; dat slechts het toeval hem daartoe gebragt had; dat hij de goedertierenheid van Z. M. den Koning afsmeekte, en zijne ednige dochter Hoogstedenzelfen aanbeval; dat hij gereed was om alle inlichtingen, zoowel wegens den geplieegden diefstal als de gestold voorwerpen, te geven; dat hij nooit te voren op het paleis van den Prins was geweest; dat hij geenerlei kennis met eenigen der bedienenden van het paleis had gehad; dat, om den diefstal te plegen, hij het oogenblik had afgewacht, dat de schildwacht, die zich aan het paleis bevond, niet naar den kant zag, alwaar hij, beschuldigde, zich bevond; dat hij toen, met behulp van eenen ladder, waarvan hij zich voorzins had, den muur was overgeklimmen, den tuin had doorgewandeld, de deur gesloot was en daarvan een der glazen, hetwelk hij vooraf met kluisaarde had bestreken, gebroken had, waardoor hij zich in de gelegenheid had gesteld, om de deur open te maken en in het paleis te sluipen; dat hij zich van eenen lantaarn had voorzien, dien hij met een phosphoriquen zwavelstok in het paleis aanstak; dat hij in één der vertrekken het kostbaar meubel, de diamantaire geheeten, aantrof, waarvan hij het spiegelglas doorsloeg en daaruit drie met edelgesteenten gevulde kistjes had medegenomen; dat hij zich daarop zoo spoedig mogelijk verwijderd had en naar zijne woning was teruggekeerd; dat hij de schacht, welke men op den weg vond, had weggesmeeten, omdat hij dezelve niet geen voorwerp van beduidende waarde beschouwde; dat hij vervolgens al het gestolene in het bosch van Soignes had begraven, en drooge bladeren daarover gespreid had; dat hij, denkende, dat zijn geroofde schat zich niet in veiligheid bevond, zich te Brussel van eenige werktuigen had voorzien om de kistjes (waaruit hij een gedeelte der edelgesteenten genomen had) naar een andere plaats, in het bosch van den heer ROSSIGNOL, te brengen, en diep onder den grond te bedekken; dat hij den 10. Januari 1831, van Brussel naar Antwerpen was vertrokken, om daar te verblijven, tot dat in Februari 1831, hij van daar had vertrokken, en Frankrijk en elders er was te verrijken; dat de diefstal door hem begaan is met het oogmerk om zich te verrijken; dat niemand hem daartoe had aangezet; dat hij zich met niemand vooraf daartoe had verstaan; dat hij ook het inwendige van het paleis niet kende; dat hij nooit te voren, noch veel minder daarna, hetzelfde had bezocht; dat hij met geen der bedienenden of knechten van het paleis in de minste kennis stond; dat hij den ladder van een huis op de Boulevard had weggenomen, doch den naam van den eigenaar niet wist; dat hij den ladder zoo wel om den muur op als af te klimmen gebruikt had; dat het toeval alleen hem in de kamer, waar de diamantaire stond, geleid had; dat hij er zoo veel had uit medegenomen, als hij slechts dragen kon; dat hij, na den tuin verlaten te hebben, den ladder weder den stadmuur geworpen en zich naar Lyon had begeven, alwaar hij zes maanden is verbleven; dat hij daarna, in het begin van Februarij 1831, naar Brussel was teruggekeerd, en zoo wel toen als op zijne tweede reize, omstreeks het einde van April 1831, vele der kostbaarheden uit het land had gesmokkeld; dat hij daarna naar Parijs was vertrokken, met het oogmerk om zich naar Amerika in te schepen, dat hij drie malen, bij kleine gedeelten, deek zelfs eens voor 2000 franken, vele der edelgesteenten had verkocht, en dat hij, in den nacht van den diefstal, zich gezinsins naar het paleis had begeven, om diamanten te stelen, maar eenig en alleen om er kostbaarheden, van welken aard ook, uit mede te nemen. Ten gevolge van deze allergene bekentenis, werd

door de kamer van beschuldiging, van het hoog-geregtshof, den 9. December 1833, aan den raadsheer SCHOLTEN VAN OUD-HAARLEM opgedragen, om andermaal den beschuldigde te verhooren. Dit verhoor had plaats den 18. en 20. December 1833, waarin POLARI al zijne bovengemelde verklaringen op nieuw bevestigde, en weder te kennen gaf, dat hem zoowel het lokaal als de personen in het paleis geheel onbekend waren geweest; en dat het hem zelf onbegrijpelijk had toegeschieden, hoe hij, zonder de minste kennis van dit alles, dezen diefstal zoo voetschoots had kunnen begaan. Behalve dit stuk komt er in de bijlagen, onder No. 6, nog eens andere niet minder belangrijke voor, zijnde een brief van den Nederlandschen gezant te New-York, den heer BANGEMAN HUYGENS, aan Z. Exc. den minister van Buitenlandsche zaken geschreven den 31. Julij 1831, waarin hij van de ontdekking der diamanten kennis geeft. Deze brief houdt onder anderen in: « Het is mij aangenaam, Uwe Exc. te kunnen berichten, dat de aan H. K. K. H. de prinses van Oranje ontstolene edelgesteenten, zoowel als de dief, door mij gevonden zijn. Een gedeelte van deze voorwerpen, waarvan eens lijst hierbij gevoegd is, zijn bij de bank der Vereenigde Staten in beslag genomen. De dief bevindt zich in hechtenis; hij heet POLARI of CARRARA. In den loop van den vissen dezer, kwam een man, die zich ROUMAGE heet, mij zeggen, dat hij zekerheid had, dat de man, die in het bezit van de gestolen edelgesteenten was, zich hier bevond; dat hij hem een kostbaar saphir had doen zien, waarvoor hij een jaweslen-kistje wilde doen maken, en dat hij nog andere kostbaarheden, van eene aanzienlijke waarde, had. Na deze inlichtingen, kon ik de zaak niet meer betwijfelen; mijne nadere berichten bevestigden dezelve. Deze man vroeg mij, welke zijne belooning voor de ontdekking was. Ik hield hem de officiële afkondiging deswege voor. Hij verlangde van mij de plegtige betofte, dat deze afkondiging zoude worden ten uitvoer gelégd, indien hij in zijne pogingen, om het oogmerk te vervullen, slaagde. Ik gaf hem daartoe de schriftelijke verzekering. Hij leverde mij de noodige inlichtingen. Ik begaf mij met den consul ZIMMERMAN naar eenen advocaat, SEXTZ genaamd, om met dezen over het aanvangaan der vervolgingen te raadplegen. Daartoe werd de magtiging van den attorney van het district, en de tegenwoordigheid van een politie-beambte met zijne onderhoorigen, vereischt. Het was negen ure 's avonds, eer de heer SEXTZ daarmede een aanvraag kon maken, en eer hij den regier vond, die hem dadelijk zeide, dat hij eene groote hoeveelheid edelgesteenten bij dien man, op bevel van den ontvanger der douanen, had in beslag genomen, omdat zij ter stuk waren ingevoerd, doch dat de man vrij in zijne woning was gelaten; dat de inbeslagneming, uit hoofde van smokkelarij, had plaats gehad, en de politie niet schoon te kunnen vermoeden, dat het de, voor twee jaren aangegeven, gestolen voorwerpen waren. Waarschijnlijk had eene aangifte, welke, in de hoop eener dubbele belooning, door denzelfden aangever aan den ontvanger der tolregten gedaan was, en welke op staande voet door de politie-agenten, die in het bijzonder ter beschikking van de douanen stonden, aanleiding gegeven tot de inbeslagneming, waartoe ik zou overgaan. Des niettegenstaanden begaf zich mijn advocaat, vergezeld van drie officieren van politie, des avonds ten tien ure, naar het huis van CARRARA, en zoodra men ast de deur klopte, verscheen die man aan een venster op de tweede verdieping en antwoordde, dat hij de deur zoude openen; maar, hetzij ten gevolge van een conventie van den hoofd-officier, het zij ten gevolge van achteloosheid, daar deze den raad van den advocaat niet wilde volgen, om het huis van achteren te bewaken voor dat men aan de deur klopte, verliep er eenige tijd, voor dat men het huis kon binnen treden. En toen men er binnen kwam, bevond men, dat de man vrij achteren door een venster en over een muur ontkomen was. Den volgenden ochtend was mijn aangever op nieuw de woning aan, waar POLARI zich te Brooklyn verscholen had. De heer SEXTZ begaf zich derwaarts, deed het huis door vier politie-agenten omsingelen en begaf zich met den hoofd-officier aan het opsporen. CARRARA bevond zich nog in het huis, doch hij vlugte over het dak. Ik had toen reden om te gelooven, dat de politie zijne ontvlugting verlangde, en uit dien hoofde deed ik de aankondiging van 1829 herdrukken, hopende hem, ondanks deze ontvlugtingen, echter te zullen achterhalen. Inderdaad, hielden twee mannen mijde avond aan, om, tegen 2000 dollars, dadelijk te betalen, hem aan mij uit te leveren, welke som ik hun dan ook toezegde. De inlichteningneming had met overleg van mijnen advocaat plaats. Hij had een magistraat, een politie-agent en twee bijzondere personen bij zich. CARRARA kwam met den man, die hem verraadde, aan, om in een vaartuij te ontvlugten. Toen hij den heer SEXTZ en zijne handlangers naderde, beproefde hij nog te ontkomen, daar hij buitengewoon sterk en vlug is. De politie-officieren schenen hem niet te kunnen bereiken; het was ook bovendien zeer duister. Daar de heer SEXTZ, een zeer levendig en even sterk man, bemerkte, dat hij hem ten derde male zoude ontsnappen, liep hij den vlugteling na. CARRARA hem bemerkende, wilde eene plas overspringen, doch viel, en eer dat hij zich kon oprichten, werd hij door den advocaat aangegropen, doch verdedigde zich, en de worsteling werd voortgezet, tot dat de loop der heer SEXTZ terhulpe kwam. Hij werd gekneveld voor den regter in de stad gebragt, die mij, benevens den consul ZIMMERMAN, deed ontbieden, om, overeenkomstig de wet, de beschuldiging tegen hem aan te hooren, waarop hij naar de gavngeuis werd geleid. Bij de twee eerste verhooren heeft hij zich reeds wedersproken; eerst zeide hij, dat hij koopman in edelgesteenten was en dat hij die, welke hij bij zich had, te Algiers had bijeenverzameld. Bij het tweede verhoor verhaalde hij, dat hij zo van een man, in de straat St. Honoré te Parijs, gekocht had. Deze middelgones vrouw, die hij voor de zijne doot doogden, waarbij hij een kind hand, en die ik de hoop gegeven heb van in vrijheid gesteld te worden, indien zij de waarheid wil zeggen, hoopt mijn advocaat den dief tot het mededeelen der waarheid te brengen. Intusschen heeft de ontvanger der douanen mij verzocht bij het onderzoek der in beslag genomen edelgesteenten en kostbaarheden tegenwoordig te zijn; ik heb dadelijk door de opgemaakte lijst en de daarbij gevoegde teekeningen de identiteit der gestolen voorwerpen kunnen bewijzen, mocht er, wat dat punt betreft, geene zwarigheid zal te maken zijn. (Hier volgt nog eene opgave der gevonden voorwerpen en eene aanwijzing van het lokaal, waaraan de vrouw, ontvanger de

nog voorhanden of verkochte edelgesteenten). De eerste aangever er niet in geslaagd zijnde, om, noch de voorwerpen, noch den diel, over te leyeten en alzoo stellig de regten op eenige belooning verliezende, ja zelfs gewraakt konnende worden voor hetgeen hier bevonden is, zoo heb ik hem alleen de hoop op een belooning gegeven, indien hij ontdekken kon hetgeen te Brussel nog was begraven; hij meende dit naar tijd en plaats te kunnen ten uitvoer brengen. Naar de toelichting hebben de beambten een aandeel van het door hen aangehaalde goed, den heer VAN BUREN, die zich hier bevindt, gelooft, dat in een eensoortig geval het onderhavige, indien de voorzitter der Vereenigde Staten daarvan geene ontkeuring verleenen kan, het congres daaromtrent eene uitzondering moet maken. In weerwil van de aaphoudende weigering tot het uitleveren van gevangenen, heb ik beproefd, om, in het onderhavige geval, van dit beginsel te doen afgaan. Om alles geregeld te doen plaats hebben, heb ik eene nota, waarvan een afschrift hiernevens gaat, aan den secretaris van staat doen toekomen. Daar er vele perone, door het koopen van edelgesteenten, in deze zaak betrokken zijn, verwacht ik groote kuiperijen en moeilijkheden in de instructie van het geding. Mijn advocaat is zeer geschikt en legt eene bijzondere vlijt aan den dag. Sedert twee maanden heeft hij niet gerust; zijn ijver is bewonderenswaardig. Men houdt hem voor een belangeloos en onomkoopbaar mensch. Zijn naam is SEXTY. Ik verheug mij van aan Uwe Excellentie dit eerste verslag te kunnen toezenden ter zake dezer gelukkige ontdekking en verzoek u de verzekeringen mijner hooge achting te betuigen.

(was geteekend.) C. D. E. BANGEMAN HUYGENS.

Uit deze beide stukken kan men de belangrijkheid van het door den heer ARNTZENIUS verzamelde werk nagaan, en mag men hem dank zeggen, dat hij door de uitgave van hetzelfde zoo veel heeft toegebragt, om het duistere, hetwelk in deze zaak nog wellicht in sommige opzichten was op te merken, geheel en al te doen verdwijnen. Voor de rechtsgeleerdheid in het bijzonder, en voor het belangstellend publiek in het algemeen, is derhalve de lezing van dit uitgekomen boek allereerst aan te bevelen.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 6 Aug. 1 El 0 Palm 8 Duim; gewassen 9 Duim; gevallen 0 D
Den 7 Aug. 1 El 0 Palm 8 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D

Heden beviel zeer voorspoedig van eene wel geschapene
DOCHTER **J. W. M. BARONESSE VAN ZUYLEN VAN NIEVELT**, geliefde Echtgenoot van
ARNHEM,
Den 5den Augustus 1835.
Mr. J. RAU,
Lid van de Regebank te Arnhem.

Mijn beminde echtgenoot, **ALEIDA MARIA ELISABETH VAN KARNENBEEK**, welke den 12den dezer van een' dooden zoon is verlost, werd heden, ten gevolge van bijkomende zenuwkoorts, in den ouderdom van 25 jaar, en na voorzien geweest te zijn van de H. H. Sacramenten der R. C. Kerk, door den dood van mijn diep bedrukt hart weggerukt. Allen, die haar edel, braaf en godsdienstig karakter gekend hebben, kunnen besefsen, wat ik en verdere familie, in haar verlies te betreuren hebben.
Arnhem, den 22den Julij 1835

JOH. KOLFSCHOTEN,
Notaris.

§ § § **BURGEMEESTER en WETHOUDE-REN** der Stad **ARNHEM** zijn voornemens, op Dingsdag den 25sten Augustus 1835, 's middags ten 12 ure, op het Raadhuis van genoemde Stad, in het openbaar aan te besteden:

Het Uittiepen van de Stads Haven en het beschoeijen van een gedeelte van dezelve.

De Voorwaarden tot deze aanbesteding zullen acht dagen te voren, op de Stads Secretaris, mede ter lezing liggen te Arnhem bij de **WED. BOEISERS, ROBERT** en **HULTEHS**, te Nijmegen, bij **HOLTERMAN**; te Leht bij de **Wed. CRIJNKEN**; te Elst, bij de **Wed. AALBERS**; te Zutphen in het Zwijnshoofd, te Doetinchem en te Doersburg in de Heeren Logementen; te Dieren in de Kroon; te Velp bij **N.A.E.P.**; te Wageningen bij **RUTGERS** aan den Boom, en te Putten, aan den Dijk, bij **TERWINDT**.

A MORTISATIE-SINDICAAT. ADMINISTRATIE DER DOWENEN, WEGEN, VAARTEN, enz. VERPACHTING VAN LANDBREIJEN.

De AGENT VAN HET DOMEIN, te Zutphen, zal op Maandag, den 10den Augustus 1835, des morgens ten 9 ure, ten overstaan van het Stedelijk bestuur van Doersburg ten raadhuize aldaar, in het openbaar, aan de meestbiedenden, voor den tijd van zes achtereenvolgende jaren, in te gaan met den 11den November 1835, **VERPACHTEN**:

1o. De **ONVERKOCHTE BANDEN** van de parlorie van **Drempt**, bestaande in **BOUW** en **WEILAND**, kadastraal groot 4 Bunders, 97 Roeden en 40 Ellen; thans in pacht bij **W. HENDRIKSEN**, te Drempt.

- 2o. Een perceel **WEIDELAND**, den Zuidwinkel genaamd, gelegen in den **Teldijk**, onder **Steenderen**, kadastraal groot 8 Bunders, 50 Roeden en 20 Ellen; thans in pacht bij **G. J. WEINDERINK**, te Steenderen.
- 3o. Het **Papeplandien**, met het **Stakertjen of Zilvermerhok**, zijnde **WEIDELAND**, gelegen te Steenderen, kadastraal groot 3 Bunders, 3 Roeden en 60 Ellen; thans in pacht bij **Jan Wijers**, te Steenderen.
- 4o. Eene **WEIDE**, het **Veulweideken** genaamd, gelegen te **Didam**, kadastraal groot 3 Bunders, 89 Roeden en 3 Ellen; thans in pacht bij **L. RAASSINK**, te Didam. En zulks op alle zoodanige Gconditien als ter visie liggen zoo ten kantore van voornoemden heer Agent, als ter Secretarie der welgemelde stad.
De Agent voornoemd.
J. VAN LAMSWERDE.

+++ In het bijzijn van den Heer Vrederegter des Kantons **Doersborgh**, en door het Ministerie van den Notaris **KETJEN**, aldaar, zullen, op **Donnerdag** den 13den en 27sten Augustus 1835, des avonds ten 7 ure, in het **Logement de Goude Leeuw**, binnen **Nijkerk**, bij inzet en toezigt staaf verkoopen:

- 1o. Het **VEEDSLAG** onder **Singerie**, groot 4 Bunders en 2 Roeden.
- 2o. Het **ROVEEN**, onder **Zevenaar**, groot 5 Bunders, 44 Roeden en 70 Ellen.
- 3o. De **AMMANSWEIDE**, onder **Duiven**, groot 2 Bunders, 42 Roeden, 30 Ellen.
- 4o. De **WEIDE**, de **Haan** aldaar, groot 2 Bunders, 58 Roeden, 20 Ellen, en
- 5o. De **WEIDE**, de **Plomper** aldaar, groot 4 Bunders, 20 Roeden, 20 Ellen.

De veilingen zullen plaats hebben, en welda eerste, bij inzetting, op Dingsdag den 11den Augustus en de definitive verkooping, op Dingsdag den 25sten Augustus 1835, telkens des voormiddags ten elf ure, in het **Heeren Logement** binnen **Doersborgh**.

+++ De Notarissen **Mr. E. G. ARDESCH** en **D. S. COLENBRANDER**, te Nijkerk, zullen, namens hunne lastgevers, op **Donnerdagen** den 13den en 27sten Augustus 1835, des avonds ten 7 ure, in het **Logement de Goude Leeuw**, binnen **Nijkerk**, bij inzet en toezigt staaf verkoopen:

HET BOERENBERE, Schavenouwe genaamd, gelegen onder **Nijkerk**, bestaande in eene **Bouwmanswoning** met **bakhuys**, **boomschuur**, **Schaapskooi**, **Varkenshok**, **Wagenloot** en **Weg**, **Hofstede**, **Tuin**, **Boomgaard** en **ruwe Weideland** en **boschgrond**; — in pacht bij **J. VAN DER WEELE** tot Petri en Paaschen 1840, buiten de **boschgrond**, om en voor **f 540** 's Jaars.

Mitsgaders een perceel **HOOL** en **WEILAND**, groot 1 Bunder 65 Roeden, gelegen in den **Arkemheerschen Polder** onder **Nijkerk** aan de **Wiel** en te aanvaarden **Martini** eerstkomende.

Nadere informatien ten kantore van elk der genoemde Notarissen, alwaar de koopsvoorwaarden en bewijzen van eigendom ter inzage liggen.

+++ § De aangekondigde publieke aanbesteding van den aanbouw der **TWEE WOONHUIZEN** aan de **Weg**, op het **Velp** **Barbore Plein**, zal op **Donnerdag** den 13den Augustus 1835, des avonds ten 7 ure, in het **Logement de Goude Leeuw**, binnen **Nijkerk**, bij inzet en toezigt staaf verkoopen.

+++ § **UIT DE HAND TE KOOP**, uit hoop van vergevorderde jaren, een **HUIS** en **ERV** te **Nijmegen**, met eene, als nog met goed succes in werking zijnde **TOUWSLAGERIJ** en daartoe behoorende **GEREEDSCHAPPEN** en **WERKPLAATS** of **PAKHUIS**. — Te bevragen bij den Eigenaar **J. D. REY, NEN**, op de **Lagemarkt**, **L. D.**, No. 232, te **Nijmegen**.

BERIGT AAN GENEES- EN HEELKUNDIGEN.

Van de goedkope Uitgave van het **PROSPECTUS** der **ONTLEENING** van **VERLOSKUNDE** zijn thans, de teekening en de afbeeldingen, terwyl de inleiding en de **PROSPECTUS**, geopend blijft. Aangetoond door den bijval, die deze onderneming is te beurt gevallen, heeft de Uitgever besloten tot eene goedkope uitgave van eene

VOLLEDIGE VERZAMELING VAN AFBEELDINGEN UIT DEN GEHELEN OMVANG DER THEORETISCHE EN PRAKTISCHE VERLOSKUNDE.

naar 't Fransch van **MAYRIER**, en 't Hoogduitsch van **GALEA**, door **Dr. GALAMA**; een deel met s. c. 100 platen; waarvan de eerste tas van heden af in alle Boekwinkels gratis te bekomen is.

De Fransche uitgave kost 100 fr.; de Hoogduitsche 50 fr. — De uitgever is **Dr. GALAMA**, te **Amsterdam**.